

Witte Donderdag 2007

Met de kinderen is in deze viering:
de joodse Sedertafel verbeeld,
het verhaal van de uittocht (Exodus 12) gelezen en gespeeld
en “de dans van bevrijding” gedanst.

Lezing Evangelie : Johannes 13: 1-15

Gemeente van Jezus Christus
Lieve mensen

Het is feest vandaag!
Ja echt, ik vergis me niet.
Het is feest
de kleur is wit...
het wit van de Hoogfeesten in de kerk.
Ook al heeft deze dag voor ons een bepaalde lading
- omdat we weten van morgen –
toch is het goed te beseffen, te voelen,
dat het vandaag feest is.
Daarom dansten we met de kinderen...
zoals Mirjam, Mozes en het volk dansten.

De feesten in de bijbel zijn goed van eten en drinken,
van vreugde en dans.
Tot in de kleine uurtjes
wordt er gedanst bij snarenspeel en fluit,
fakkels verlichten de nacht...
trommelslag, dansstappen, wiegende heupen, deinende borsten:
wend je om,
wend je om!
Het ging en gaat er bij de joodse feesten vrolijk aan toe
op de markt
in de synagoge
en thuis.
De zorgen losgelaten,
even ‘uit je dak’.
Het zijn ‘holy days’
of ‘holiday’.
De bijbel kent een geboortepiekje
negen maanden na ieder feest.

De kerk viert haar feesten veel ingetogener.
Het dansen, knielen, buigen, aanbidden
en al die andere rek- en strekoefeningen van het geloof...
het zijn meer symbolen geworden.

De overweldigende gebeurtenis van bevrijding:
* dat volk dat dóór een woedende zee gaat
met z'n belagers op de hielen
en goddank...
er is een weg
ze komen veilig aan de overkant
* de overweldigende impact die deze bevrijding heeft in ons leven...
in geloof en vertrouwen ontdekken wij ook tijdens ons leven
dat we soms voor een woedende zee staan,
geen weg meer zien
en toch baant de Eeuwige een weg voor ons
...al dat overweldigende
dat is het nattevingerwerk geworden van de doop.
En de feestelijke, royale maaltijd voor allen
- dat symbool van wereldwijde vrede –
dat is één stukje brood en één slokje wijn geworden.
Deze symbolisering helpt ons niet altijd
om 'het bijzondere' diep en uitbundig te beleven, te voelen.

Wat vierde Jezus op deze dag met z'n vrienden?
Hij vierde
die goddelijke bevrijding van zijn volk door de zee!
Met al die ingrediënten
die de kinderen ons lieten zien.
Hij vierde zijn Paasfeest!
En Hij vierde dat op z'n joods:
alsof Hij er zelf bij was!
Net als de joden nu nog
zei Hij op dat moment:
"wij waren slaven van farao in Egypte,
IK was slaaf van farao in Egypte...
en de Eeuwige heeft míj bevrijd van slavernij,
de Eeuwige baant voor míj een weg
waar geen weg lijkt te zijn!"
Dát vierde Hij
één dag voordat Hij voor een woedende zee zou staan, zeg maar!
Hij is er zelf bij
met huid en haar erbij betrokken
bij die dóórtocht van zijn volk
- afstand in ruimte en tijd vallen weg –
en zo wordt het zíjn eígen doortocht.
Zo voedde Hij zijn vertrouwen op God
om dóór die woedende zee, zie zou komen,
zijn weg te kunnen gaan!

Zo mag het ons vandaag vergaan:
het feest van vandaag voert ons niet naar een grijs verleden,
alsof wij tijdgenoten moeten worden van toen.
Nee,
wij zijn er zelf helemaal bij

met huid en haar erbij betrokken!
Bij dat moment dat hij tijdens dat laatste paasfeest
uitdrukking gaf aan zijn laatste bedoeling,
zijn 'laatste wil' of testament, zeg maar.
En die laatste wil
dat was zijn verlangen
dat dat joodse paasmaal van goddelijke bevrijding
zou uitgroeien tot een wereldwijde maaltijd,
waar iedereen welkom is en deelt!
Dáárvóór had Hij toch geleefd
dáárom ging Hij toch met iedereen aan tafel
Dáárvóór was Hij bereid te sterven.
- stilte-

Zo gaf Hij aan twee gewone ingrediënten van dat joodse paasmaal
- het brood en de wijn –
een bijzondere betekenis.
Hij betrok beide elementen op zichzelf en zei:
“als brood zal ik worden gebroken
mijn bloed, mijn energie, wordt geschonken
blijf breken en delen
om mij te gedenken.
Houd je hand op
neem mijn liefde en energie, mijn vertrouwen
gelovig aan...
kauw
slik
ruik
proef
drink
zodat het één wordt met jezelf,
zo deel je in mijn liefde!
En blijf dit doen
net zolang
tot die wereldwijde maaltijd van vrede zal zijn.
Ook al zie je daarvan in het dagelijks leven niet zoveel.
Blijf dit doen!”

- stilte-

Dáárom is het feest vandaag:
we vieren de maaltijd
én
verleden, heden en toekomst is NU, HEDEN !
Overweldigend
teveel...
we kijken terug:
-de Eeuwige bevrijdt van slavernij, ook ons!
-Hij, Jezus, was trouw tot het eind
dat kostte Hem zijn leven

maar als 'de Levende' is Hij in ons midden
het is NU:

we kijken om ons heen
zien elkaar in de ogen
(mensen aankijken)
en we weten:

samen mogen wij het Lichaam van Christus vormen
we kijken vooruit:
in Hem is de toekomst begonnen
God zelf richt zijn wereldwijde feestmaal aan, ooit.

Ja, het is feest vandaag.
Echt waar.

Amen.